

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Til fru Elisabeth Arnold. Jeg har ikke sagt, der skal være ensartede regler. Jeg har netop i min tale forsøgt at belyse, at der kan være meget store forskelle på, hvordan man rejser.

Det er, som om der er stor forskel på direktører og andre. Men der findes jo også fuldmægtige i ministerier og andre steder, som rejser, og de skal vel også have en ordentlig behandling, så den direktørfilosofi og eksporthaufførilosofi synes jeg, fru Arnold skulle glemme. Jeg er ikke sikker på, det koster det samme at blive sendt til Berlin eller Rom eller Bruxelles i 3 dage, som hvis man i mange år har haft sine faste ruter og ved, hvor man skal gå ind for at få maden til en lavere pris, og derfor er jeg ikke overbevist om, at reglerne skal være ens for alle. Men jeg sagde også udtrykkeligt, at det er det, vi vil se på under udvalgsarbejdet.

Kristen Touborg (SF):

I forbindelse med Folketingets behandling af lovforslag nr. L 99 i december 1996 stillede SF som en betingelse for at stemme for lovforslaget, at der blev foretaget en kulegravning af hele området, idet der tilsyneladende var tale om meget store niveauforskelle mellem de enkelte grupperes udbetaling af skattefri rejsegodtgørelse, også efter vedtagelsen af L 99.

Vi stillede tre betingelser for at stemme for lovforslaget: en kulegravning af hele området, en større ligestilling og en hurtig afklaring, altså ikke noget med en syltekrukke, det hele skulle ned i. Resultatet foreligger nu, og det vil jeg godt kvittere for over for ministeren. Rapporten viser, at næsten alle grupper har været overkompenseret, men forslaget her vil indføre en reel ligestilling, og det hilser vi meget velkommen. Rapporten viser, at der helt klart er behov for den ligestilling, også efter at vi vedtog L 99 sidste år.

Problemstillingen, vi behandler i dag, er blot én af mange særregler inden for dansk skatte-lovgivning, som er blevet en slags velerhvervet rettighed for bestemte grupper i samfundet. Velerhvervede rettigheder er altid svære at røre ved efterfølgende, fordi man jo er tilbøjelig til at betragte dem som en del af sin løn, hvilket i øvrigt heller ikke er helt løgn, idet sådanne goder naturligvis indarbejdes i overenskomsterne og dermed påvirker lønudviklingen.

Grundlæggende bør det naturligvis være sådan, at arbejdsgiverne og ikke skatteyderne

betaler for det arbejde, lønmodtagerne udfører. Men under hensyntagen til det, jeg tidligere har sagt om de velerhvervede rettigheder, er dette forslag et godt skridt i den rigtige retning, og det er efter SF's opfattelse vigtigt, at der meldes ud i god tid forud for de næste overenskomstaf-taler, så arbejdsmarkedets parter kan forholde sig til de faktiske lovgivningsmæssige realiteter i tide.

Ministeren kan forvente, at SF vil deltage positivt i udvalgsarbejdet med lovforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Forhistorien til dette lovforslag har været berørt af flere af de tidligere ordførere, og vi har jo eksempler fra både kabinepersonale, de såkaldte brobisser og eksporthaufførerne på, at disse fradrag har haft meget, meget stor betydning for enkelte grupperes opfattelse af, hvordan deres lønniveau var.

Jeg vil gerne som indledning sige, at for Det Radikale Venstre ville den ideelle tilstand være, at arbejdsgiveren betalte de omkostninger, der var forbundet med ophold i udlandet. Fradragsordningen er i virkeligheden en måde at støtte den arbejdsgiver på, der har rejsende arbejdstagere. Det kan også ses af, at nogle af de ændringer, der er sket undervejs gennem årene, er givet som led i såkaldte eksportfremmepakker. Man har altså været helt klar over, at det var noget, som var til særlig gavn for arbejdsgivere, som havde arbejdstagere i udlandet. De skulle understøttes, så der ligger altså et subsidieelement i denne form for fradrag.

Men når vi nu ikke kan få den ideelle løsning, hvor der ingen fradrag er, og arbejdsgiverne afholder alle omkostningerne, må idealet være, at fradraget bliver så ensartet som muligt, så der ikke er nogen særlige subsidier til særlige brancher.

Det er helt oplagt, at overenskomsterne har været påvirket af de fradrag, der har været gældende. Det har vi fået helt kontant bevis for af en deputation i Skatteudvalget, som sagde, at deres overenskomster ved en given lejlighed var blevet nedsat under indtryk af de gunstige skateregler.

Den ligestilling, der kommer nu, hilser vi velkommen. Den er dog først gennemført efterhånden, idet der er planlagt ganske lange overgangsordninger, så man kan tage højde for den i de overenskomstforhandlinger, der skal ske i løbet af nogle år. Jeg mener derfor, vi har givet et godt og et langt signal til de pågældende